

## Haber-Yorum

### **Çıkarlar Onu Düşürdüğünde Batı İttifakının Başarısız Olması**

#### **Haber:**

ABD Başkanı Trump, NATO liderlerine sert bir saldırıda bulunarak onları korkak olarak nitelendirdi ve ABD'nin onların tutumlarını unutmayacağını vurguladı. Trump, İran'a karşı devam eden savaşla ilgili gelişmelere karşı ittifak ülkelerinin tutumunu eleştirirken yaptığı açıklamada, bu ülkelerin kendileri için “çok düşük risk” olarak gördüğü bir durumda bile askeri müdahaleye hazır olmadıklarını söyledi. ABD'siz NATO'nun kağıttan bir kaplan olduğu eklemesinde bulunarak kendi ifadesiyle NATO liderlerinin, savaşın askeri olarak sonuçlanmasının ardından petrol fiyatlarındaki artıştan şikayet etmeye başladıklarını belirtti. (El Cezire Net)

#### **Yorum:**

Giderek tırmanan uluslararası gerilimlerin ortasında, Batı'nın birlik ve ittifak sloganlarının arkasına saklamaya çalıştığı gerçeği ortaya çıkaran bir sahne öne çıkmaktadır. Sözde Batı birliği, dağınık çıkarların kırılan bir örtüsünden başka bir şey değildir; zira ilk gerçek sınamada hızla çatırdamaya başlamıştır. Bunun en belirgin örneği, siyasi ve medyatik baskılara rağmen NATO'nun, İran'la herhangi bir çatışmada ABD'nin arkasında saf tutma konusunda aciz kalmasıdır.

ABD her zaman kendisini Batı'nın lideri olarak sunmakta ancak gerçeklik bunun tam aksini ortaya koymaktadır. Zira mesele büyük savaşlar veya hassas çatışmalarla ilgili olduğunda Avrupa ülkeleri, kendi çıkarlarını gözeterek bu tür olaylara karışma konusunda tereddüt etmektedirler. Bu tereddüt, ittifakın ideolojik bir bağlılık değil, kâr ve zarara yönelik dakik hesaplamalardan ibaret olduğunu yansıtmaktadır. Zira İran ile ekonomik ve siyasi olarak karmaşık dosyalarla bağlantısı olan Avrupa ülkeleri, kendilerine büyük maliyetler getirebilecek ABD'nin askeri maceralarının peşine takılmada bir çıkarın olmadığını düşünmektedirler.

Batı söylemi her zaman demokrasi ve insan haklarını terennüm edip durmakta ancak gerçekte bu, sadece çıkarlara hizmet etmek için kullanılan seçici bir söylemdir. Çünkü Batı ülkeleri birleştirici bir ideoloji etrafında toplanmamakta; aksine birbirinden farklı, hatta bazen de çatışan çıkarlardan dolayı bölünmüş durumdadır.

Bir devlet tırmanışı, ekonomik ya da siyasi bir fırsat olarak görürken, bir diğeri ise onu iç istikrarı veya ticari ilişkileri için bir tehdit olarak görmektedir. Burada Batı birliğinin gerçek bir birlik olmadığı, aksine çıkar sona erdiğinde sona eren geçici bir koordinasyon olduğu ortaya çıkmaktadır.

Zahiri olarak bir uyum görünmesine rağmen ancak Batı ülkeleri, ekonomik, siyasi ve hatta kültürel yönelimleri bakımından kökten farklılık göstermektedir. Zira Batı ülkelerinin bazıları dışa açılıma ve bazıları ise içe kapanmaya meylederken bazıları ithal enerjiye bağımlı olup diğer bazıları ise onların üzerinde hakimiyet kurmaya çalışmaktadır. İşte bu farklılık, aralarında gerçek bir birliğin kurulmasını imkansız kılmaktadır; zira onları bir araya getiren şey, hayata dair ortak bir vizyon değil, aksine kısa sürede değişebilen geçici çıkarlardır.

Batı'nın sunduğu şey ise, feshedilebilir anlaşmalara ve çökebilecek ittifaklara dayalı olan şekli bir birliktir. Gerçek birliğe gelince; tek bir akideye, ortak bir vizyona ve ortak bir kadere dayalı olan bir birliktir.

Bu ise tarihsel olarak İslam Devleti'nin gölgesinde gerçekleşmiştir; zira insanlar arasındaki bağlar ırk ya da dar çıkarlara dayalı olmamıştır, aksine onları bir araya getiren ve saflarını birleştiren akide olmuştur.

Tarih, İslami sistemin, kırılğan bir birlik değil, gerçek bir birliği gerçekleştirmeye muktedir olan bir birlik olduğunu kanıtlamıştır. Zira İslami sistemin gölgesinde, Müslümanlar ve gayrimüslimler tek bir yasa ve tek bir hayat vizyonu altında, güvenlik ve adalet içinde yaşamışlardır. Yani İslami sistemde dar çıkarlar üzerine çatışmalar olmamış, aksine asıl geye adaleti sağlamak ve halkın çıkarlarını gözetmek olmuştur.

Küresel krizlerin artmasıyla birlikte insanlığın sadece geçici ittifaklara değil, gerçek bir birliği sağlamaya muktedir olan yeni bir modele ihtiyaç duyduğu giderek daha açık hale gelmiştir.

Bu model ise İslam'dır; zira İslam, sadece devletler arasında bir birliği değil, aksine sağlam bir akideye, adil bir düzene ve dünyada yeniden güvenlik ve barışı tesis edebilecek güce dayalı halklar arasında bir birliği de sunmaktadır.

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan**  
**Abdulazim Haşlemon**